

Λίγο πριν από την κάλπη στις 7 Ιούλη, κάποια συμπεράσματα από το πρόσφατο παρελθόν θα μπορούσαν να φωτίσουν τη σκέψη και τις αποφάσεις των εργαζομένων οδηγώντας τους σε έστω μια χρήσιμη ψήφο.

A. Το Βατερλώ του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν παρά η παταγώδης αποτυχία της αυταπάτης ότι μέσα από έναν «τίμιο» διάλογο με την Τρόικα και τη ντόπια ολιγαρχία (ΣΕΒ, εργοδοσία, κλπ), θα μπορούσε να ωφεληθεί τόσο ο λαός, όσο και το κεφάλαιο. Το ξαναζεσταμένο win

-

win

του ΓΑΠ δεν ήταν παρά η ευρωλαγνεία και η αυταπάτη πως η Ε.Ε θα μπορούσε να αλλάξει και από λάκος των λεόντων να γίνει η Ευρώπη των λαών. Η αυταπάτη πως

με ένα απλό ψηφοδέλτιο στην κάλπη θα μπορούσε ο λαός να νικήσει χωρίς ρήξη, ούτε υποταγή, δια του κοινοβουλίου και με ένα νόμο κι ένα άρθρο θα λυτρωνόταν από χρέη, βάσανα, αυτοκτονίες, μετανάστευση, κλπ. Η άνοδος στην εξουσία του ΣΥΡΙΖΑ, των PODEMOS

, του Κόρμπιν και του Μελανσόν συντηρούσε αυτόν τον διακαή πόθο, που όμως ηττήθηκε οικτρά.

B. Υπάρχει νωπή η πείρα πως η επιλογή του μικρότερου κακού πάντα έφερνε το μεγαλύτερο. Το 2009 ήρθε το ΠΑΣΟΚ για να γλιτώσει το λαό από τα «χειρότερα» που θα έφερνε η ΝΔ και ο Γ. Παπανδρέου έφερε το Α' Μνημόνιο. Στη συνέχεια ακολούθησαν τα «Ζάππεια» της ΝΔ, ο λαός καταψήφισε το ΠΑΣΟΚ για να τελειώσουν τα μνημόνια και ήρθε το Β' Μνημόνιο. Το 2015 ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ, ως η δύναμη που «και το 1 να κάνει από τα 10 που υπόσχεται, κάτι θ' αλλάξει» και έφερε το Γ' Μνημόνιο.

Γ. Σήμερα, είτε αυτοδύναμα, είτε με το νέο δίπολο, όποια κυβέρνηση και αν αναλάβει την εξουσία, θα διαχειριστεί την «κανονικότητα» του αιώνιου μνημονίου και των πάνω από 700 εφαρμοστικών νόμων, των αιματηρών πλεονασμάτων μέχρι το 2060, της ενισχυμένης επιτροπείας από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, δηλαδή κάθε φορά θα βγαίνει κερδισμένη η αστική τάξη με το λαό στη γωνία.

Γι' αυτό, πρέπει να απορριφθούν τα παραπάνω σενάρια. Τόσο του «κακού» ΣΥΡΙΖΑ, όσο και το «χειρότερο» της ΝΔ, αφού και οι δύο έχουν δείξει την απέχθειά τους στην επαναφορά θεμελιωδών δικαιωμάτων, που ξηλώθηκαν με νόμους τα τελευταία 2 χρόνια. Ούτε συγχωροχάρτι στον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε λευκή επιταγή στον Μητσοτάκη. Πρωταγωνιστής της ζωής του πρέπει να γίνει ο ίδιος ο οργανωμένος λαός και όχι κομπάρσος και κορόιδο στη γωνία. Άλλωστε, η βάση των ψεύτικων κάθε φορά υποσχέσεων τους δεν είναι παρά η αδυσώπητη κρίση του σάπιου συστήματος που υπηρετούν και γι' αυτό η κατάσταση θα 'ναι ρευστή, ασταθής και πρόσφορη για την ανάπτυξη αγώνων για τη ρήξη και την ανατροπή.

Τι κέρδισε ο λαός από την εφαρμογή της πολιτικής τους εδώ και δέκα χρόνια; Ανεργία, 500,000 νέοι που πήραν το δρόμο της μετανάστευσης, ανασφάλιστη και ελαστική εργασία, διάλυση όλου του δημόσιου τομέα με σοβαρές επιπτώσεις σε υγεία-παιδεία, χιλιάδες άνθρωποι κινδυνεύουν να χάσουν τα σπίτια τους και οι αγρότες τη γη τους. Αυτά έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ 4 χρόνια τώρα πιστός στο Βερολίνο και τις Βρυξέλλες, αλλά και στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, όπως δείχνει η σύμπραξή του με τον Τραμπ, τον Νετανιάχου και τον Σίσι. Έστρωσε το χαλί στον Μητσοτάκη για το νέο γύρο επίθεσης στα εργατικά δικαιώματα με νέα προνόμια και κέρδη για το κεφάλαιο, την ίδια ώρα που καλεί τον λαό να υπομείνει τους «δύσκολους» και «ανηφορικούς» δρόμους που έχει μπροστά του και να του δώσει και αυτοδυναμία, γιατί αλλιώς θα ξανακάνει εκλογές τον 15αύγουστο και μάλιστα με απλή αναλογική για να υπάρξει «εθνική συνεννόηση».

Μπροστά στην κάλη στις 7 Ιούλη, ο Μητσοτάκης δήθεν απέκλεισε το ενδεχόμενο να σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Ανάλογες διαβεβαιώσεις έδιναν και στο παρελθόν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, που τελικά συγκυβέρνησαν. Εφόσον όμως ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ήδη συγκυβερνήσει με τους ΑΝΕΛ, γιατί να μην το πράξει και με τη ΝΔ για την «σωτηρία» μας.

ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ μια χαρά τα βρήκαν άλλωστε τον Αύγουστο του '15 όταν πέρασαν στη Βουλή το 3

ο

Μνημόνιο.

Αυτό το σάπιο αστικό πολιτικό σύστημα των Μαυρογιαλούρων και της διαπλοκής, που στερεί τα όνειρα από τη νεολαία, αλλά και από τον καθένα μας, εκπροσωπεί επάξια και ο κ. Μητσοτάκης και ο κ. Τσίπρας και η κ. Φώφη.

Μπορούμε και πρέπει να «πάμε αλλιώς», λοιπόν. Ενάντια στην ακατάσχετη απληστία του κεφαλαίου και των goldenboys που λεηλατούν τον μόχθο και τον ιδρώτα του κόσμου της εργασίας. Να μαυρίσουμε, να τιμωρήσουμε αυτές τις κυβερνήσεις, τα νέα δίπολα που πολώνουν επιτήδεια το κλίμα για να συσκοτίσουν την αλήθεια.

Ούτε η κλιμάκωση της κρατικής τρομοκρατίας ενάντια στις λαϊκές και νεολαϊστικές κατακτήσεις και δικαιώματα για την κατάργηση του ασύλου, ούτε οι παροχές-φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο, οι ιδιωτικοποιήσεις, τα αντιασφαλιστικά αντιεκπαιδευτικά μέτρα θα μπορέσουν να δώσουν λύση σε ένα σύστημα που σαπίζει. Αυτό συμβαίνει γιατί η λειτουργία του στηρίζεται σε σχέσεις παραγωγής που αναγκαστικά δημιουργούν αξεπέραστες δομικές κρίσεις. Κρίσεις που οι Βρυξέλλες επιδιώκουν γιατί υπηρετούν αποκλειστικά και μόνο τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας. Κρίσεις που φέρνουν τον κίνδυνο του πολέμου για το ξαναμοίρασμα του κόσμου από τους ΝΑΤΟϊκούς ιμπεριαλιστές.

Μπροστά σε τούτη την πραγματικότητα έχουμε ανάγκη από μια άλλη Αριστερά. Μια Αριστερά μαχητική, ανατρεπτική, επαναστατική, που δε θα μασάει τα λόγια της και που στις κρίσιμες στιγμές δε θα πετάει τη μπάλα στην εξέδρα για να μη χάσει τις μικρές καρεκλίτσες της. Μια Αριστερά αντικαπιταλιστική-αντιϊμπεριαλιστική, που θα δίνει προοπτική με την καθημερινή πρωτοπόρα συμμετοχή της στους αγώνες της τάξης, όχι με γενικόλογες αναφορές, αλλά με συγκεκριμένο πρόγραμμα που θα ανοίγει το δρόμο της ανατροπής του συστήματος της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης για την εργατική εξουσία, τη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική, για την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, τη διαγραφή του χρέους, την εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο.

Για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν όλα αυτά τα χρόνια. Μας λένε πως δεν υπάρχει εναλλακτική. Όμως, ο δικός τους δρόμος είναι αδιέξοδος. Ο δικός μας δρόμος μπορεί να έχει στροφές και γυρίσματα, αλλά στο τέλος είναι φωτεινός και ελπιδοφόρος. Με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας στηρίζουμε-ψηφίζουμε τη μαχητική εργατική αντιπολίτευση. Ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να δυναμώσουν ο αγώνας και η ελπίδα!

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Δευτέρα 1/7

7:00 μ.μ.

στο χώρο του εκλογικού περιπτέρου

μπροστά από την Εθνική Βιβλιοθήκη στην Πανεπιστημίου